

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

101. De his, qui divinis inspirationibus resistunt, Deique lumini oculos claudunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

eur, ut videlicet ad lucis intuitum nunquam reducatur.

Non poterat videre lucernam Domini, antequam extingueretur. Cum extinguebatur, videbat. Ita peccator nunc cum ei Christus lucet, non videt, habet oculos, & non videt, sed instar avis nocturnæ videbit in nocte, cum ablata ei fuerit lux, fatebiturque cum illis, etsi serò: *Ergo erravimus à via veritatis & solus illi non illuxit nobis.* Illuxit, sed non nobis.

Sap. 5.

Non poterat videre lucernam Dei. Mundi quippe lucernam videbat, sed Domini non videbat lucernam. Sic, sic vitreos alii splendores intuentur, ad Dei lumen cæcutiunt.

Rupert. Abb. ib.

Non poterat, &c. Rupert. Abbas: Ipse, qui propriè vitæ meritis & dignitate Sacerdotii lucerna Dei erat, antequam pro peccatis filiorum lucida Dei gratia privatus extingueretur, non poterat videre, sicut in meate præ inordinato filiorum amore, ita & in corpore præ nimia senectute caligans, & non valens videre. Simplicius alii interpretantur: *Non poterat videre lucernam Dei, antequam extingueretur, id est: Ad eum caligaverant oculi ejus, ut lucernam in templo clarè ardentem videre non posset.*

Exod. 25.
Carth. in 1.
lib. Reg. ar. 7.
Alii.

In libro Exodi Carthusianus ait; in templo septem fuisse lucernas arden-tes de nocte, quarum quatuor extinguebantur de mane, quæ rursus de vespere accendebantur: & istæ lucernæ erant lampades valdè clarè lucentes. Duplī-ter autem aliquis dicitur non posse videre lucernam, sive lumen: vel quia penitens non sit perceptivus visualium specierum; vel quòd lumen non possit inspicere absque sui visus pœna, ac læsione, juxta quem modam noctua nequit lumen Solis videre. Heli ergo ita fuit cæcutiens, ut absque notabili visus sui tormento non posset lampades illas arden-tes, & lucentes aspicere.

D. August.

Alii sic legunt: *Non poterat videre lucernam Dei, antequam extingueretur.* Lucerna potest sumi vel in casu recto, vel in obliquo. Jam nunc spiritualium mysteriorum vela pandamus, ut ait Rupert.

Ipse Heli, olim lucerna, ut tangunt

Gregor. & Rupert. sensim caligine ob- tectus, debilitata oculorum acie, lumen lucernæ Dei ferre non poterat. Sic multi, eeu veri aquilarum pulli, radiis inspira- tionum expositi, nec acie palpitant, fe- runt intenta acie inspirationis radium: alii non legitimi, radiis illustrationum expositi, radios non ferunt, oculos clau- dunt: & quod inde fit, ab ungue dimir- runtur. Sensim cæcutiunt, qui aliis, ut lucernæ, lumen verarum inspirationum ostendebant: paulatim instar noctuæ lu- men non ferunt: si quid luminis vident, (quandoquidem cæci omninò non sunt) non absque tormento vident: nolent n. videre: tristantur, quòd vident, claudunt oculos, oculos habent, sed non vident.

Non poterat videre lucerna, Lumen, quòd in te est, tenebra sunt.

Non poterat videre lucerna Dei, nec ipsa lucerna, &c. O quot sunt, qui etsi eos circumfulgeat lux, adhuc nò vident! &c. Affer illis exemplorum, rationum, signo- rumque lumen, non possunt, hoc est, nolunt videre, nec septem lucernis, &c. Qui olim parvo quovis illuminabantur lumine, nunc nec omnibus luminaribus illuminantur.

Sermo Domini erat pretiosus. Hebr. Ser- mo Domini erat prohibitus, & obturatus. &c. quia obturatas aures habebant.

Tepido illi, qui prima opera non exer- cens jam tepuerat, minatur Deus: *Mo- vebo candelabrum tuum de loco suo.* Cœpisti claudere oculos, odisse lucem: movebo candelabrum, lumenque inspirationum, ac illustrationum de loco suo: eeu tal- pam, miserum te relinquam.

Hi sunt, de quibus Propheta: *Palpa- bunt tenebras in meridie, &c.* Erraverunt cæci in plateis. Ipsi meridiana luce cæcu- tiunt: in ipsa platea, lataque via sibi ipsis ostensâ errant, deviant, &c.

Deiis, qui divinis inspirationibus resistunt, Deiq. lumine ocu- los claudunt.

PVN-

PUNCTUM CI.

Alf. 9.

Circumfulsit Saulum lux de celo, &c. Postquam pro Saulo Stephanus intercesserat, Saulus Stephano mox donatus à Deo, qui ejus preces exaudierat, rebellis interno lumini adhuc non convertebatur, quinimmo adhuc spirans minari, & cadis, &c. Tunc circumfulsit eum lux de celo, &c. quasi diceret illi Deus: Quid clarius videre cupis? Rectane incedis, Saule? Quid cogitas, miser? quò tendis? Quid me persequeris?

Sic, sic circumfulget quosdam post diutinam obfistentiam lux de celo, qua unde quaq; veritatem agnoscant: agnoscent, nec cadunt in terram, nec ajunt: Domine, quid me vis facere, &c. Video meliora, probog, Deteriora sequor, &c. adhuc squamæ non cadunt ex oculis, &c.

Iob. 24.

Ipsi fuerunt rebelles lumini. Voluntariis obvoluti tenebris, rebelles hostes immane lumini illi interno bellum indixerunt. **Ipsi fuerunt rebelles lumini. Nescierunt vias ejus, nec reversi sunt per semitas illius.** Hebr. **Nec sederunt in semitis ejus.** Vias virtutis olim cognitæ nescierunt, nec reversi sunt per semitas illius. Revoca, ut vis, non revertuntur: vel si quando per aliquem actum virtutis videntur reverti, non sedent, non morantur in semitis ejus: difficillimæ, arctissimæque semitæ nunc videntur illis olim viæ latæ Domini, per quas antea currebant, modò nec ambulant, &c. Defecit lumen, rebelles sunt lumini, viæ Domini videntur illis tenebræ.

Iob. ibid.

Si subito apparuerit aurora, arbitrantur umbram mortis. Hoc est: Cû nulla sit adedò perversa conscientia, quæ aliquo modo nõ ratiocinetur, ut teste Augustin. in ea aliqualiter non loquatur Deus, nullaque sit adedò tenebrosi, ut aliquis in eam radius non ingrediatur: quidam tamen sunt adedò lucis hujus ofores, ut ubi primum apparet aurora, lumen inspirationis horrescant, arbitrenturque umbram mortis. Nolunt videre, nolunt audire rebelles lumini, &c.

D. August. 8. confess. 7.

D. August. olim in hoc statu: Cæcus

Aeram, & cæcitatem amabam, & in tenebris per tenebras ambulabam. Et licet sic esset amator tenebrarum, quidam tamen radii in ejus animam penetrabant: in illis etenim sensualibus tenebris quidam pulcher castitatis radius dilucescebat, quem tamen quasi manu ab oculis abigebat. Da mihi castitatem, sed noli modò, sed noli modò, &c. timebam enim, ne me citò exaudires.

Tetenit adversus Deum manum suam. Iob. 15. (quasi manu repellens radios.) **Et contra omnipotentem roboratus est.** Currit adversus eum erecto collo, & pingui cervice armatus est, Deus inspirationibus, ac suæ gratiæ radiis eum deiicere curat: hic contra Omnipotentem roboratur. In Hebr. pro Hebr. **Omnipotentem, est, Saddai,** hoc est, contra sibi sufficientem, contra eum, qui nullius ope indiget, qui vocat, quia amat, ingratus homuncio roboratur, currit adversus eum erecto collo, superbiâ tumens. Sept. **Cucurrit contra eum injuriâ.** O ingratum! ô rebellem in eum, qui te amore vocat! Deseris eum, qui in se omnium bonorum sufficientiam habet? Quo iturus?

Non ditabitur, neque perseverabit substantia ejus, neque mittet in terra radicem suam. q. d. Vade, vade, ut libet contempto Deo, relicto Deo, posthæc tua instituta negotia, post tuos imaginarios honores, per incantatam tibi à parentibus terrenam viam: non ditaberis, non perseverabit substantia tua. Cajetan. ex Hebr. **Nec mittet in terra finem suum;** hoc est, non poterit mittere, &c. Regia: **Nec mittet in terra complementum suum.** Alii: **Non extendetur in terra perfectio eorum.** Quærent perfectionem in terra; sed non extendetur: mox apparebit perfectio eorum terrena, mox doli, mox diabolicæ deceptiones apparebunt. Sic Septuag. **Non im-** mittet super terram umbram.

D. Gregor. ad illa verba. **Cucurrit adversus eum;** id est, in malo opere obstaculum de adversitate non habuit. Supponit, quod jam diximus, adversitates scilicet esse inspirationes: permittit verò Deus adversitates, ut sint nobis obstacula, ac

ne ad malum curramus. Dolorem illum A vehementissimum pedum, quo laboravit Afa, dicimus obstaculum fuisse: ne curre-
 2. Paral. 17. ret adversus Deum, ut cœperat, extracto argento, & auro de thesauris domus Domini, ac dono oblato Regi Syria, in quo confusus erat. At quid egit Afa? Prophe-
 Adversitates sunt obstacula peccatorum. ram, qui jussu Domini mirans ad se venerat, *misit in nervum, nec in infirmitate sua quæserit Dominum.* Sic in malo opere obstaculum de adversitate nō habuit. Huic B perfimiles ponunt in nervo, ac compede divinas inspirationes, quō ipū libetius current erecto collo.

Quid agit illi, dum inspirationi resistit? Mittit eam in nervum, compede obstringit, &c.

3. Reg. 22. Rex ille jussit Michæam Prophetam cæsum in maxilla mitti in carcerem, &c. Id perfimili scelere operantur, qui divinis resistunt inspirationibus, &c. Hi sunt, C qui Veritatem DEI in injustitia detinent, &c.

Luc. 23. Et velaverunt, & percutiebant faciem ejus. Velat oculos Domini; ac percutit faciem ejus, ac in eandem conspuit, qui ejus inspirationibus resistit: qui easdem non acceptat, aut contrarium facit, &c.

Num. 14. Nolite velles esse contra DOMINUM, &c.
 Exod. 19. Quis est Dominus, ut audiam vocem ejus? &c.
 Hebr. 12. Videte, ne recusetis loquentem, si enim illi non effugerunt recusantes eum, qui super terram loquebatur, multo magis nos, qui de caelis loquentem nobis avertimus.

Gal. 2. O insensati Galata, quæ vos suscitavit non obedire veritati?
 Tob. 19. Servum meum vocavi, & non respondit mihi ore proprio. Halitum meum (inspirations,) exhorruit uxor mea, (anima) & orabam filios uteri mei.

Jerem. 6. Cui loquar, & quem contestabor, ut audiat? Ecce incircumcisa aures eorum, & audire non possunt.
 Luc. 8. Qui habet aures audiendi, audiat. Multi habent aures (inquit Theoph.) sed non ad audiendum Dei voces, inspirationes, &c.

Dominus aperuit mihi aurem; ego autem non contradico. (Hoc caput est.) Isai. 50.

Donum Dei præcipuum, Dei voces, ac inspirationes audire. *Aurem audientem & oculum videntem, Dominus fecit inspirationes audire magnū* Prov. 20. Exod. 21.

De servo spontaneo: *Applicabitur ad Dei donum.* (Gloss. interl. Ut de ingressu eter- ni tabernaculi aliquid audiat.) *Perforabitq; aurem ejus subula,* (mentem scilicet subtilitate divini sermonis:) *& erit servus in sæcula* (ut post sæculum liber sit.)

Aures autem perfecisti mihi. Hebr. *Aures autem perforasti mihi,* Psal. 39. Hebr.

D. August. Erat autem nubes magna, & tenebrosa ante oculos vanitatis meæ, ita ut videre non possem Solem justitiæ, & lumen veritatis. Involvebar in tenebris filius tenebrarum. Cæcus eram, & cæcitatem amabam, & ad tenebras per tenebras ambulabam. Quis inde me eduxit? quis est, illuminator meus? Tu vocasti me nomine tuo. Inronasti desuper voce grandi in interiorem aurem cordis mei: *Fiat lux, & facta est lux.* & vidilucem tuam, & cognovi vocem tuā, & dixi: Verè, Domine, tu es Deus meus, qui eduxisti me de tenebris, & umbra mortis, & vocasti me in admirabile lumen tuum, & ecce video.

D. Et ecce stella, quam viderant in Oriente, &c. Unius stellæ lumen hi Magi sequuntur, & ex cæco illo Oriente, duce stella, procius è suis regionibus exeunt, ad Christum pergunt. Nos nec stellas, nec Solem sequimur, &c.

Orietur vobis Sol, &c. Sed nobis non sufficit, &c. adhuc in tenebris volutamus, &c.

Cujuscunque ætatis, & conditionis hominibus Deus inspirationes immittit.

PVNCTVM CII.

Simile est Regnum calorum homini patrifamilias, qui exiit primo mane conducere ope- rarios Matth. 20.